

Excuses de mal pagador?

Durant anys i anys els Governes del Partit Popular al País Valencià van perpetrar el doble joc. D'un costat, mantenien contactes amb la Generalitat de Catalunya per fer possible la "reciprocitat" entre Canal Nou i TV3. De l'altre, tancaven els repetidors de Televisió de Catalunya i perseguïen i sancionaven Acció Cultural. Al final, el que compta són els fets. I els fets són irrefutables en aquest cas. El PP de Zaplana, Camps o Fabra volia impedir que TV3 es poguera veure al País Valencià. I ho va aconseguir. La resta van ser rondalles i mentides.

Els populars valencians mai no van tenir la intenció d'intercanviar senyals amb Catalunya. Perquè políticament els repugnava. Consideraven letal la influència que els programes "catalans" podien tenir sobre l'audiència valenciana. El tancament de Canal Nou encara ho va complicar tot més, si era possible. Sense emissions pròpies, la "reciprocitat" perdia tot el sentit. El resultat final va ser –és– l'hegemonia absoluta dels canals de televisió de cobertura estatal i, per tant, de la llengua castellana. L'imaginari col·lectiu dels valencians –les seues referències històriques, socials i culturals– una vegada més, torna a ser "el de todos".

El canvi de Govern al País Valencià pot alterar aquesta realitat. Els partits que han format Govern es van comprometre en les eleccions a recuperar Canal 9. El propòsit no és tan senzill com molts voldrien. Hi ha una sèrie de dificultats i traves legals i administratives que ho dificulten, però el nou executiu s'hi juga el prestigi. Haurà de trobar el sistema més raonable perquè la televisió i la ràdio públiques valencianes tornen a emetre. I ho haurà de fer ràpid.

Mentre esperem, cal recordar un altra promesa, tant del PSOE com de Compromís. Les dues forces polítiques van assegurar que rescatarien, igualment, el senyal prohibit de Televisió de Catalunya. A l'hora de les concrecions, però, han tornat a apel·lar a la "reciprocitat" i, més encara, a les dificultats tècniques que comporta. Com el Govern del PP, la Generalitat actual torna a condicionar-la a la concessió d'un nou múltiplex per part de l'Estat. La condició pot ser una trampa perquè aquesta concessió no arribarà mai. Com publiquem aquesta setmana, els experts asseguren que ampliar el múltiplex actual és fàcil. La tècnica, doncs, no és una excusa. És més raonable políticament entendre que la Generalitat Valenciana vulga esperar a reobrir Canal 9 per permetre que TV3 arribe al País Valencià. Però lingüísticament, culturalment i socialment no s'entén tant. El model comunicatiu valencià actual dilueix la diferència. I és urgent, almenys, contrarestar-lo amb mínims.

26

67

79

38

63

la 'Puresa' i els budells de la bèstia

70 RELIGIÓ

Torras i Bages al cap de 100 anys

La Galeria

73 LITERATURA

Entrevista a Iban Zaldúa

74 LITERATURA | Joan Garí

Balanç de la llei seca

75 MÓN EDITORIAL

76 MÚSICA

La felicitat autoteràpia musical d'Ivette Nadal

Xavier Aliaga

77 CINEMA

Els gossos no es toquen

Alex Gorina

78 TEATRE

Naveguem, ergo existim

Francesc Foguet i Boreu

79 ART

El bust de la discòrdia

Ricard Mas Peinado

80 TELEVISIÓ

Corruptes

Toni de la Torre

81 GASTRONOMIA

Sushinòmans

Jaume Fàbrega

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.